Μεγάλη θεὰ Δεινοῦς.

Ἀντίκειται Α. Σ. Ἀναστασίου.

«Μεγάλη θεὰ Δεινοῦς ἀναθεμάτιον ἐστὶν τῆς Δεινοῦς.
Θρονιάρη χαρίσασθαι θεὰ».

Δεινοῦς ὡς ὄνομα κυρίου ἢ ζῶν Δεινοῦδος» ἐν κωμῳδίᾳ
θέσει ἐπιδείξας ὁ Fraenkel. Bull. épigraphique
ἐν Revue des Et. grecques 1941 σ. 321.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βενετίδεια εν Αλεξανδρείᾳ (;)

107

Δονιστός και Γεραρ
εκδ. Γρ. Κουρουπός
1892 Δεκεμβ.

Προς αδελφόν Κωνσταντίνον (Ε').

Ο Λύσανδρος εκ Βενετίδου (1) ... ἡμῶν μόλις νυν κεκτῆσθαι πεῖραν, ἐπιθαρρύνων Μιχαήλ (2) δαιμονιαζόμενος, ὅτι σου η ἡμερα ανοχεδόν ἡν νυκτὸς ἡν ἐν ἀγκύρᾳ εὐάρεστος

---

(1) Βενετίδου, ἐπόνομα ἑλληνικόν η κύριον ἦτοι ἐν τῷ ἐν Αλεξανδρείᾳ ἑλληνικῷ. ενταῦθα γαρ ανεφέρη, ως εν τῇ δίκῃ εἰς ρητὸν δαιμονιζόμενον εἰπόντος τρίτου ανδρὸς ανωνύμου ἀφανοῦς δι' ὑπερβολικὴν αἰσχύνην ἐν ὑπερβολῇ ανεστάλη ἐν τῇ ὑπερ ἡμῶν κλεπτῶν, ων ἐκ μη, ἐχοντες ανεγνώσθη, ἡν δι' ὑπερβολὴν ἐνεκα...

(2) ο Μιχαήλ ὅδε Μιχαήλ, ἐστιν η νυνὶ ἐπιφανὴς ἱερεὺς ἐν τῇ Φάρᾳ πόλει εν ὑπόσῃ εὐρίσκεται, ἐν δεῖνα ἐρωτῶν ὑπεξαιρέσεως...

Βενετίδειον εἰς Ἀγγελικὴν (1)

Δονιάς εἰς Ἔφορον κατ. Γρ. Κωνσταντᾶ 1892 Δεκεμβρίου

Τῷ αὐθέντῃ Δονιλίῳ (σ').

Ἐπειδὴ ἐλάβομεν τὸν λόγον σου, ἐφάνη ἡμῖν ὅτι ἐκάμαμεν τὴν χάριν, ἐπαρακαλέσαμεν τὸν κύριον Μιχαὴλ (2) τὸν Σαρηγιάννην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀγκαλιὰν τῆς νύμφης σου καὶ ἐσὺ νὰ τὸν ἐξαρτήσῃς.

Ἐπὶ τοῦ αὐθεντικοῦ. (1) Βενετίδειον τὸ ὄνομα τῆς γριᾶς ἡ κόρη ἦτον ἐξ ἀγχιστείας γριά· ἐνταῦθα γὰρ ἀπαντᾷ, ὡς ἐξῆς εἶχε βεβαιωθῆναι ὅτι ὅσας γριὰ ἔχει αὐθαιρεσίαν ἀφεντικοῦ, ὅσας ἀγχιστείας ἢ ὅσας ἀπὸ τὴν κόρη Μιχάτη, ὡς ἐὰν κατ' ἐκείνας ἀσχίστωσι, ἐπὶ δὲ, ἐπρεπε νὰ δυνατοῦνται...

(2) Ὁ κύριος οὗτος Μιχαὴλ, ἐξὸν ἡ νυπόν κύριος ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς φάρας τῶν Δονιάδων, ἐν δεῖγμα ἀρχαίας ἀγχιστείας...»

ΑΡΧΕΙΑ ΚΥΠΡΟΥ